

ERDÉSZETI LAPOK

az Országos Erdészeti-Egyesület

K Ö Z L Ö N Y E.

Hetedik évfolyam.

VI. füzet.

Junius 1868.

A vadászati törvényjavaslat szerkesztésére kiküldött bizottmány jelentése.

Tisztelt Egyesület.

A vadászati törvényjavaslat szerkesztésére kiküldött bizottmány az ide-csatolt törvényjavaslat szerkesztéséhez annak tudatával fogott, hogy hazánkban a vadászat rendszeres kezelését nem csak a honpolgárok férfiaságának kifejlesztése, de államgazdászati szempontok is javasolják, mely utóbbiak szerint nem csupán nélkülözhetlenebb szükségünk egy részét fedezhetjük könnyebben, de vadászatunk gondosabb kezelésével egyszersmind földbirtokunk becsét és értékét is növeljük.

Ily czélből fogván fel a rendszeres vadászat szükségét és hivatását, a jelen törvényjavaslatban kifejtett elveinknek oda kelle irányulni, hogy azt a mit egyfelől ujabban változott birtok viszonyaink s ezekkel összefüggőleg a honpolgárok egyéni szabadsága megkívánnak, másfelől vadászati ügyeink jövőjével és a vadászat természetszerű érdekével a lehetőségig összeegyeztessük.

Felemlítjük azért röviden amaz indokokat, melyek nekünk is élénkebb eszmecserére szolgáltak alapul s melyeket tartósabb megfontolás után fogadtunk el és mondottunk ki.

Jelen törvényjavaslat első alapelve: a vadászat a földbirtok kifolyása vagy is annak egyedüli forrását a föld birtoka képezi.

Hazánkban a vadászat gyakorlása egész az újabb időig kiváltságos osztályok birtoka volt, míg a földbirtok örök-tulajdonától régebben nagy részben elzárt számos honfiaink földbirtokosokká lévén ez által a vadászat gyakorlására is jogot nyertek; minélfogva figyelmünknek és szándékunknak oly czélszerűnek ítélnélhető intézkedésre kelle irányulni, mely által az ujon nyert jog birtokosára nézve ne csak névleg álljon fenn és csupán eszményi vagyon legyen, hanem tulajdonosa számára egyszersmind némi hasznót is hajtson, hogy így az eddigi, nagyobbára természetellenes kezelés miatt pusztulásnak induló vadállományunk jobban ne gyéritessék meg, de ellenkezőleg a gondosabb felvigyázat mellett a tulajdonosnak s általa az országnak is egyik jövedelmi forrását képezze; hogy a vadászat vagy vad elejtés mulatsága csupán azon hátságig terjedjen, melyen belől a földmivelés és mezei termelésre szükséges munka erőt nem kevesíti meg; hogy a kisebb földbirtokon természeténél fogva nem tenyésző de azon mégis megforduló vad a netalán gondatlanabbúl vadászók által okszerű tenyésztés helyett ne legyen irtásnak kitéve.

Ezek alapján és a dolog természetéből folyólag czélszerűnek tartá a bizottmány, hogy addig is mig ezen törvényjavaslat alapelve (mely szerint a kié a föld azé a vadászat) honunkban egész terjedelemben alkalmazhatóvá lenne, tehát oly helyeken hol a föld jogos urát még nem lehet tudni, a hol t. i. birtokviszonyaink rendezése még nem hajtattott végre — a vadászat gyakorlása a ma jogilag fennálló viszonyok szerint változatlanul fenntartassék.

Az elébb felsorolt körülmények alapján vált szükségessé az is, hogy a vadászat okszerű kezelése végett azon terület, melyen az egyénileg gyakorolható 300 cat. holdban jelöltetett meg, mely ha rágondolunk, hogy mekkora helyen szokott a tenyésző vad megfordulni s valamivel állandobb lakos lenni, épen

nem tarthatunk nagynak, sőt olyannak kell ismernünk, mely a vadászat természetéből eredő elutasíthatlan szükségesség.

Ugyan csak kezdetben említett indokaink követelték azt is, hogy a kisebb birtokhoz kötött vadászatijog úgy a közérdeknek mint a tulajdonos magán érdekének is legmegfelelőbbben célszerű bérbeadás útján gyakoroltassék, a mint ez a mi-enknél jóval rendezettebb birtokviszonyoknak örvendő országokban is történik, s mely elv elfogadásánál azt sem lehetett figyelem nélkül hagyni, hogy kis birtokosaink, ha a bérbeadás útján nyerendett vadászati közös jövedelmet a törvényjavaslat intézkedése szerint birtokaik arányában felosztják, vagy ha ettől eltérőleg községi célokra fordítják, bizonyára nagyobb előnyben részesülnek, mintha azt egymástól függetlenül derűre borúra gyakorolják, valamint rövid időn belátandják annak igazságát is, hogy ilyen kezelés mellett földbirtokaik értéke ha lassan is, de gyarapodik s hogy vadászati jövedelmük tartamosága is csupán ez uton biztosítható.

Hogy a vadászatnak e törvényjavaslat értelmében leendő rendezése már a legközelebbi jövőben is üdvös eredményt mutathasson fel s hogy a netaláni visszaélések is némileg gátolva legyenek kívánatosnak ismeré a bizottmány kimondani, hogy vadászjegynélkül senkinek se legyen szabad vadászni. Ilyen az illető hatóságtól váltandó és az egész hazára nézve érvényes jegyek díja egy évre 6 ft., mely összeget mindenki könnyebben fizetendi, ha tudja, hogy e befolyó pénz hazai gazdaságunk emelésére van szánva s mint ilyen az illető vidékek gazdasági és erdészeti-tanintézeteinek segélyére fordítandó s így épen azon kis birtokosok gyermekeit eszközli értelmes gazdákká nevelhetni, kik e törvény intézkedése folytán vadászati jogukat csak közvetve gyakorolják.

Szükséges volt, hogy a vadászat gyakorolhatásának idejére nézve maga a vadászat birtokosa is a szorosabb vadász idény megtartására köteleztessék, mert ezt kívánja az értéke-

sebb vadállomány szaporodhatása és a rendes vadászat érdeke; míg ellenkező esetben a kimélő és gondos tenyésztő fáradásának eredménye tönkre tétethetnék a szomszédnak minden időbeni okszerűtlen vadpusztítása által.

A kihágások fenyítésére nézve javaslatba hozott birságok némelyeknek első tekintetre tulszigorúaknak tűnhetnének fel; — de míg egy felől csak is ez a módja a visszaélések meggátolásának, addig más felől ki sem érzi a legszigorubb törvény terhét sem, ha annak czélszerűségét elismeri s magát rendeleteihez alkalmazza.

Továbbá a birságok lehető jó irányú felhasználására szintén figyelemmel kívántunk lenni s azokat fele részben az illető községi népiskola javadalmazására óhajtanók fordíttatni.

A vadászati jogkérdések birói elintézését is lehető gyors menetűvé kell tenni s ezért ismeri a bizottmány czélszerűnek a sommás szóbeli eljárást és birtokon kívül való fellebbezést.

Ezek valának tisztelt egyesület a főbb elvek, melyeket munkálatunknál a bajor, porosz, francia és cseh vadászati törvények gondos tanulmányozása után hazai viszonyaink szem előtt tartásával elfogathatóknak és alkalmazandóknak ismerénk s most midőn az ezek nyomán készített vadászati-törvényjavaslatot további tárgyalás és illető helyre leendő juttatás végett előterjesztjük, felhozott indokaink tekintetbe vételét és méltánylását kérve, egyszersmind szíves köszönetünket fejezzük ki azon bizalomért is, melylyel az egyesület m. évi közgyűlése minket e munkalat elkészítése ügyében megtisztelt.

Pesten, april hó 29-én 1868.

A vadászati-törvényjavaslat szerkesztésére küldött bizottmány nevében:

Tisza Lajos,
a bizottmány elnöke.

Bedő Albert,
a bizottmány jegyzője.